

Lluís Montoliu i Viñeta
c/. Sant Miquel dels Sants
E.G.B.
V I C 08500

Benvolgut amic:

He llegit el vostre conte. Amb més exactitud: l'he rellegit atentament, perquè desitjo que la meva opinió us pugui servir d'alguna cosa.

Teniu -crec jo- un llenguatge cenyit i correcte, i el do de narrar. Desperteu de seguida l'interès de lectura i el manteniu amb un pols molt segur. Però el final m'ha desconcertat i us confesso que no l'entenc. El senyor Genís se'n va del despatx del director i surt per la porta de l'oficina, abatut i capcot, com si l'haguessin acomiadat. I, unes quantes ratlles més avall, "torna a sortir" del despatx del director un senyor Genís radicalment distint, amb un aire triomfal. Què ha passat? No descarto pas que sigui culpa meva, però em sembla que el misteri de la caixa requereix una explicació que jo no hi he sabut trobar.

Ja us vaig dir (i ara hi insisteixo) que m'angunieja donar opinions, perquè no descarto mai el mal que pot fer un error d'apreciació. I també us vaig dir que, en tot cas, us donaria la meva amb una total sinceritat. I és així: crec que aquest pot ésser un conte excel.lent, que es mereix que el treballeu una mica més i que poliu el final. Hi afegeixo, amb el cor a la mà, que penso que hi ha en vós un molt estimable escriptor.

Aprofito aquesta avinentesa per a expressar-vos el meu afecte, amb una cordial abraçada.

Pere Calders